

Kézilabda

Szegedi döntősök

A szombati játéknapon már a döntőbe jutás volt a tét a Fesztivál Kupa kézilabdatornán. A meglepetés ezen a napon sem maradt el, és ismét a hölgyek szolgáltak vele. A Győri Textiles 16-15-re kikapott a Bp. Postástól, és így nem jutott a döntőbe. A másik nagy veszteség a BHG SE csapatával csak a 3-4. helyért lép ma pályára. A férfiak A csoportjában az SZ Volán legyőzte a DÉLÉP SC-t, így első lett, míg a második helyet az építősök szerezték meg. Mint az várható volt, a B csoportban a Debreceni Dózsa lett az első, míg a második helyre — meglepetésre — a Bolyi MEDOSZ került. Ezután az A csoport győztese a B csoport második helyezettjével, míg a B csoport első helyezettjével az A csoport másodikjával játszott „keresztbe”. Ezek eredményeként az SZ Volán (a kupa védője) és a Debreceni Dózsa jutás a döntőbe, míg a DÉLÉP SC a 3-4. helyért mérkőzik a bolyi csapattal. A HÓDIKÓT ellenfele a Ganz Villany lesz az 5-6. helyért.

A nőknél is kialakultak a párosok. Ellentétben a férfiakkal, itt a csoportok (Sz. Textilművek, Bp. Postás) játszik ma a döntőt, míg a 3-4. helyért a másodikok küzdenek (BHG SE, Győri Textil). A Hódmezővásárhelyi Porcelán csoportjában a harmadik helyet szerezte meg, így 5-6. helyért játszik a PMSC-vel. A szegedi lányok mindhárom ellenfelüket legyőzték, és

Labdarúgás:

Jugoszlávia—Irak 4-2 (0-2), Kanada—Kamerun 3-1 (1-0).

A B csoport továbbjutói:

1. Jugoszlávia 6 pont, 2. Kanada 3.
NSZK—Szaúd-Arábia 6-0 (4-0), Brazília—Marokkó 2-0 (0-0).

A C csoport továbbjutói: 1. Brazília 6 pont, 2. NSZK 4. A negyeddöntők párosítása: Franciaország—Egyiptom, Jugoszlávia—NSZK, Olaszország—Chile, Brazília—Kanada.

Kosárlabda:
Spanyolország—Kína 102-83 (50-38). Egyesült Államok—Franciaország 120-62 (57-25). Olaszország—Ausztrália 93-82 (48-48).

Nők: Jugoszlávia—Kanada 69-68 (34-33). Dél-Korea—Ausztrália 54-48 (26-19). Egyesült Államok—Kína 91-55 (38-26).

Kézilabda:
Nők: Kína—NSZK 20-19. Jugoszlávia—Ausztria 30-15. Dél-Korea—Egyesült Államok 29-27.

Röplabda:

NSZK—Brazília 3:0 (9, 14, 11), Egyesült Államok—Kína 3:1 (13, -7, 14, 12). Az A csoport továbbjutói: 1. Egyesült Államok 6 pont, 2. Kína 5, Japán—Kanada 3:0 (6, 6, 6) Peru—Dél-Korea 3:2 (8, 6, -7, -6, 13). A B csoport továbbjutói: 1. Japán 6 pont, 2. Peru 5.

Los Angeles '84

Az elődöntő párosítása: Egyesült Államok—Peru, Japán—Kína.

Vízilabda:

Jugoszlávia—Hollandia 9:5, Kína—Kanada 6:5.

Az A csoport továbbjutói: 1. Jugoszlávia 6 pont, 2. Hollandia 4.

NSZK—Olaszország 10:4 Ausztrália—Japán 15:2. A C csoport továbbjutói: 1. NSZK 6 pont, 2. Ausztrália 3.

Egyesült Államok—Spanyolország 10:8, Görögország—Brazília 9:9. A B csoport továbbjutói: 1. Egyesült Államok 6 pont, 2. Spanyolország 4.

Torna:

Női torna, összetett olimpiai bajnok: Mary Lou Retton (Egyesült Államok) 79,175 pont, 2. Ecaterina Szabó (Románia) 79,125, 3. Simona Paucă (Románia) 78,675.

A tornaversenyekből már csak a férfi és női szerenkenti döntők vannak hátra.

Atlétika:

Az atlétika első Los Angeles-i olimpiai bajnoki címét a mexikói Ernesto Canto érdemelte ki, a 20 km-es gyaloglás első helyezettje, akit papírforgalmazásnak lehet minősíteni, hiszen tavaly Helsinkiben az első VB-n is ő nyerte a számot. Mögötte honfitársa, Gonzalez lett az ezüstérmes, míg a bronzot a tapasztalt olasz Damilano vehette át.

A nőknél a súlylökésben dönt el az olimpiai bajnoki cím sorsa, a nyugatnémet Claudia Loschnak húsz és fél méternél kisebb dobás is elegendő volt az aranyhoz. 20 km-es gyaloglás, olimpiai bajnok: Ernesto Canto (Mexikó) 1:23.13 ó, olimpiai csúcs (régi) 1:23.35, Damilano, 1980). 2. Raul Gonzalez (Mexikó) 1:23.20, 3. Maurizio Damilano (Olaszország) 1:23.26.

Női súlylökés, olimpiai bajnok: Claudia Losch (NSZK) 20,48 m, 2. Michaela Loghin (Románia) 20,47, 3. Gael Martin (Ausztrália) 19,19.

Birkózás:

57 kg, olimpiai bajnok: Pasquale Passarelli (NSZK), 2. Maszaki Eto (Japán) 3. Haralambosz Holidisz (Görögország), 4. Nicolae Zamfir (Románia). 68 kg, olimpiai bajnok: Vlado Lisjak (Jugoszlávia), 2. Tapio Sipilä (Finnország), 3. James Martinez (Egyesült Államok), 4. Stefan Negri-san (Románia).

82 kg, olimpiai bajnok: Ion Draica (Románia), 2. Dimitrosz Thonopoulosz (Görögország) 3. Sören Claesson (Svédország), 4. Momir Petkovic (Jugoszlávia).

100 kg, olimpiai bajnok: Vasile Andrei (Románia), 2. Greg Gibson (Egyesült Államok), 3. Törtei József (Jugoszlávia), 4. George Pikilidisz (Görögország).

Ma:

DÉLÉP—Mártély

Újabb előkészületi meccset játszanak a DÉLÉP labdarúgói: ma délután 5 órakor a Mártély csapatát fogadják a Szőregi úti pályán.

Labdarúgás

SZVSE—Palic 2-1 (2-0)

A Szegeden készülő jugoszláv második ligás vendégeket javuló játékkal biztosan győzte le a házigazda. A vendégek az utolsó előtti percben szépítettek. Az SZVSE a következő összeállításban játszott: Pozsár — Szrenka, Földéák, Hágelmann T., Szalontai (Nagy II.) — Hágelmann E., Vitális, Nagy I., — Tóth G., Rác, Bóka (Török).

Mi lesz veled, SZEOL-pálya?

Aki mostanában a SZEOL AK Tisza-parti stadionjában járt, annak joggal juthatott eszébe az „Elvadult tájon gázolok...” kezdetű verssor. Oriási földhányások, méteres gaz a nézőtér, eltöredezett padok... S ha még fölidézte magában azokat a híreket, melyek arról szóltak, hogy az NB I-es labdarúgócsapat nemsokára ezen a pályán végzi edzéseit, sőt, bajnoki mérkőzéseit is ott fogja játszani — nem lehet csodálkozni azon, ha kétségei támadtak e látogatónak. Van azonban valaki, aki képes eloszlatni ezeket a kétségeket. Az illető: dr. Varga János, a SZEOL AK elnöke. Először arról faggattam, hogy romolhatott így le a stadion állapota.

— Harminc éve a pálya gazdája az egyesület — mondta bevezetőül az elnök, aki „civilben” a DÉGÁZ igazgatója. — A klubnak sem karbantartási, sem felújítási lehetősége, eszköze, pénze nem volt. Így a stadion állapota évről évre romlott. Több kísérlet történt arra, hogy az országban kialakult formáknak megfelelően olyan mecénása legyen, amely erre áldozni is tud. Így került — hosszas huzavona után — idén március 31-től a DÉGÁZ tulajdonába a pálya. Ilyenformán a DÉGÁZ, mint bázisállalat, karban tudja tartani, tervezni tudja költségeit, magyarul; legálisan költöget rá. S amennyiben a gazdasági helyzet megengedi, városi összefogással nagyarányú fejlesztésbe is foghatunk.

— Milyen változások történtek már az „új gazda” idején?

— A küzdőteret felújították, amit augusztus 20-tól a labdarúgócsapat birtokba is vehet, s első meccsét már azon játszhatja. A nézőtér lényegesen változtatni a bajnokság vezetőit nem tudunk. Az elrothadt padokat, a megsérült betonelemeket kicseréljük, a lépcsőket felújítjuk. Annyit el tudunk érni, hogy a pálya két egye-

nesén biztonságosan tudjuk elhelyezni a nézőket.

A két kanyarban kialakított földhányások a régihez képest 22 méterrel közelebb vannak a játéktérhez. Sajnos, ezeknek legalább egy évig üledni kell, mielőtt a betonelemeket ráhelyezik. A földkaréj tetején így is állhat néhány ezer ember, ha nincs sár. Így a pálya mintegy 15 ezer néző befogadására alkalmas, ami ugyan nem sokkal több, mint amennyi a Vasutasstadionba befért, de itt legalább látnak a szurkolók.

— Ezekből a változásokból nem sok látszik még...

— Elismerem, hogy kétségei lehetnek annak, aki most látja a pályát, de elhanyagoltságot folyamatosan próbáljuk helyrehozni a kezdesig.

— Az a hír járja: a játéktér talaját a nagy befektetés ellenére sem sikerült jól rendezni. Alácsövezett pálya, nagy költségek, de vajon megfelel-e majd rendeltetésének?

— Majdnem egy méter mélyen kicserélték a játéktér földjét. Ennek sikeréről a vélemények megoszlanak. Az a tisz, amelyik behordta az anyagot, azt állítja, hogy a megfelelő sorrendben fektette le a különböző talajokat. A hőmezővásárhelyi talajvizsgáló intézetnek viszont vannak kifogásai. Mindenesetre egyből nem lehet azt mondani, hogy rossz, ki kell próbálni. Az ősz idején végén majd kimegy egy bizottság, és megállapítja, hogy maradhat-e így a pálya, vagy esetleg 15–20 centiméter vastagságban újból ki kell cserélni. A karbantartásra egyébként a technikai feltételeink nagyon jók, egy gombnyomásra az egész játéktér locsolni tudjuk, úgyhogy attól nem kell félni, hogy kiszárad.

— Vannak-e távlati terveik arra, hogy jobb környezetet teremtsenek sportolóknak, közönségnek egyaránt?

— A futópálya széléig szeretnénk a nézőtérrel előre vinni, ehhez persze pénz-

ügyi alap szükséges. Reméljük, egy idő után a fatelep is kiköltözik a pálya mellől, s akkor kialakíthatunk egy sportkombinátot. Az a törekvésünk, hogy végre a városnak, a megyének legyen egy méltó stadionja.

Balogh Tamás

Eredményhirdetés, díjátadás

Ismét felsorakoztak a csapatok szombaton délelőtt 10 órakor Szegeden, a Bajai úti repülőtéren. A záróünnepségen dr. Palotai Jenő, az MHSZ Csongrád megyei titkára köszöntötte a sportolókat, a meghívott vendégeket, köztük Gyárfás Mihályt, az MSZMP Csongrád megyei Bizottságának titkárát, Török Józsefet, az MSZMP Szeged városi Bizottságának első titkárát, Szabó G. Lászlót, a Csongrád megyei Tanács elnökhelyettesét, dr. Szabó József ezredesét, a Magyar Néphadsereg repülőfőnökét, valamint Szepesi József ezredesét, az MHSZ országos központjának repülőfőnökét. Ezt követően dr. Hegedűs Dezső, a víforlázó repülő nemzeti bajnokság versenybizottságának vezetője értékelte és méltatta a sportolók eltelt 14 nap alatt nyújtott teljesítményét. Elmondta, hogy az utóbbi évek egyik legsikeresebb sportági eseményének lehetett résztvevője és szemtanúja. Az eredményhirdetést a tisztelt díjak átadása követte.

Két kategóriában hirdettek győztest. A standardban Borosnyai Károly, az MHSZ nyíregyházi repülőklubjának, a szabad kategóriában Halasi Gábor, az MHSZ bébécsebari klubjának sportolója végzett az élen. Egyébként mindketten tagjai a válogatottnak „A” keretének. Jutalmat kapott a legnagyobb átlagszerességet elért pilóta, standardban dr. Kesselyák Mihály, szabadban Zsiros János, a legeredményesebb külföldi Zsiva Franc (Jugoszlávia) és Szabó Walter (Ausztria) lett.

Szokatlan látványba lehetett része azoknak, akik az utóbbi napokban délelőtti órákban a Sportuszodába jártak. A SZEOL AK vízilabdázói bemelegítő alsóban ücsköltek a medencében. Mielőtt valaki is a pólósok szokásos tréfi közörszínét látta, talán gondoljunk arra, hogy miután vizet szív magába a ruhadarab, 4–5 kilóra is megduzzad, s e ter-

het cipelni már nem éppen tréfás dolog. Úgy látszott azonban, már megszokták a túlsúlyt, mert így is otthonosan mozogtak a vízben.

— Nagyon gyenge a lábunk, de a vízben nem lehet látni a javítására — magyarázta a parton Kiss Egon, a csapat új edzője, mellesleg a melegítő alsós „kínzóeszköz” kitalálója.

— Úgy látom, kemény munkára fogta a fiúkat...

— En csak a munkában hiszek. És ez a csapat, amelyben nincsenek Faragó-féle világklasszisok csak ebben bizhat, ha versenyben akar maradni.

— A nagyközönség nem túl sokat tud edzői múltjáról. Kérem, meséljen róla!

— 1966-ban hagytam abba az aktív játékot. Akkor rögtön az FTC ifjúsági csapatának az edzője lettem. Aztán az Izzónál, majd Szabadkán töltöttem egy évet, mielőtt a KSI vezető edzője lettem. 1979-ig dolgoztam ott, s akkor kerültem a jugoszláviai Sibeniába, ahol négy és fél évet töltöttem a helyi csapatnál. Sikeres időszak volt, följutottunk az első osztályba, s aztán végig a középmezőnyben voltunk.

— Mi az, amit az ottani munkájából itthon is meg akar valósítani?

— Fegyelem, s ezt az edzőlátogatásra, a hozzáállásra, a morális kérdésekre egyaránt értem.

— Mennyire ismerte ez előtt a SZEOL vízilabdacsapatát?

— Láttam őket néhány-szor Budapesten játszani.

— S mi volt a véleménye az együttessel?

— Nem akarom a korábban itt dolgozó kollégáimat bántani...

— Bizonyára meghallgattott véleményeket a szegedi pólósokról. Milyen híreket hallott?

— Nem volt jó hírük, országosan elterjedt volt, hogy morálisan szétesett társaság.

— Ez konkrétan mit takar?

— Játékosuralom volt, mindenben ők diktáltak, a fiatalok nem kaptak játéklehetőséget, egyes játékosok magánéletét rendezetlen, sportszerűtlenül élnek...

— Mégis idejött, miért?

— Nem félek a mély vízről.

Bs. T.

— Ezt úgy is érthetem,

B. T.

